

ÇOCUK İSTİSMARI İLE İLGİLİ GAZETE HABERLERİNİN İSTİSMARIN TÜRÜ, İSTİSMARCI İLE MAĞDURUN CİNSİYETİ VE BAĞLAM AÇISINDAN İNCELENMESİ¹

Sare TERZİ²

Yaşar Özbay³

Öz

Bu çalışmanın amacı, çocuk istismarı ve ihmali vakalarının gazete haberlerine dayalı olarak incelemektir. Bu doğrultuda, gazete haberlerine yansıyan çocuk istismarı vakaları istismarın türü, istismarcı ile mağdurun cinsiyeti ve istismarın gerçekleştiği bağlam temaları altında incelenmiştir. Bu amaç doğrultusunda, Türkiye’de yayınlanan tirajı en yüksek gazetelerden Hürriyet ve Zaman Gazetelerinin üç aylık (ağustos, eylül, ekim 2012) dilimdeki gazete haberleri incelenmiştir. Çalışmanın türü, doküman incelemesidir. Verilerin analizinde içerik analizi kullanılmıştır. Yapılan analizler sonucunda, gazete haberlerine yansıyan çocuk istismarı vakalarında daha çok fiziksel istismar görülmektedir. İstismarcıların ve mağdurların çoğu erkek iken, istismar vakalarının daha çok ailede gerçekleştiği görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Çocuk İstismarı, Gazete Haberleri, İçerik Analizi

¹ Bu çalışma 8 -11 Eylül 2013 tarihinde gerçekleşen 12. Ulusal Psikolojik Danışma ve Rehberlik Kongresi’nde bildiri olarak sunulmuştur.

²Arş. Gör. Sare TERZİ, Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi, Yenimahalle/Ankara, sare_terzi@hotmail.com

³ Prof. Dr. Yaşar ÖZBAY, Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi, Yenimahalle/Ankara, yozbay@gmail.com

Abstract

The aim of this research is to investigate the child abuse cases based on newspaper reports. In this direction, child abuse cases is investigated according to child abuse types, exploiter and abused child genders and context. Fort this aim, two newspapers(Hurriyet and Zaman) were chosen and the investigation was limited to three-months period, searching online databases of newspapers. Research method is document review. For data analysis content analysis method was used. Consequently, most of the exploiters and the abused children are male. Abuse cases mostly occur in family.

Keywords: Child Abuse, Newspaper Reports, Content Analysis

Giriş

Çocukluk, yaşamın temel aşamalarından biridir ve bu döneminin etkisi tüm yaşam boyu devam eder. Uluslararası Çocuk Hakları Konvansiyonu ICRC (International Convention for the Rights of the Child) çocuğu, 18 yaşını doldurmamış, birtakım haklara sahip bir birey olarak tanımlamakta ve bu tanım kapsamına gençleri de almaktadır (Topçu, 2009). Çocuk Hakları Sözleşmesinin 1. maddesine göre, ulusal yasalarca daha genç yaşta reşit sayılma hariç, 18 yaşın altındaki her insan çocuk sayılmaktadır (<http://www.unicef.org/turkey/crc/cr23c.html>). 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun (TCK) 6/1-c maddesi uyarınca 18 yaşını doldurmamış kişi çocuktur. 5395 sayılı Çocuk Koruma Kanununun (ÇKK) 3/1-a maddesi uyarınca daha erken yaşta ergin olsa bile, 18 yaşını doldurmamış kişi çocuktur (<http://www.yargitay.gov.tr/abproje/belge/sunum/rt4/Akarca.pdf>).

Türk Dil Kurumu Büyük Türkçe Sözlüğüne göre istismar sözcüğü, birinin iyi niyetini kötüye kullanma anlamındadır (<http://tdkterim.gov.tr/bts/>). Dünya Sağlık Örgütü (WHO) çocuk istismarını, bir yetişkin, toplum ya da devlet tarafından bilerek ya da bilmeyerek çocuğun sağlığını, fiziksel ve psikososyal gelişimini olumsuz etkileyen tutum ve davranışlar olarak tanımlamaktadır (Yolcu, 2010). Çocuk istismarı, 0-18 yaş grubundaki çocuğun kendisine bakmakla yükümlü kişi veya kişiler tarafından zarar verici, kaza dışı ve önlenbilir bir davranışa maruz kalmasıdır (Özer, Bütün, Yücel Beyaztaş, Engin, 2007). Topçu (2009) 'a göre; çocuk istismarı, erişkin bir kimse ile çocuk arasındaki bir iletişim tarzıdır. Bu, saldırganlık, şiddet, düşmanlık ve çocuğun gelişmesi için gerekli bedensel, çevresel ve moral desteklerin sağlanmaması biçiminde eylemler içeren davranışsal, duygusal veya cinsel etkileşim bağlamında gerçekleşen, insanlık dışı bozuk bir iletişimdir. Çocuk istismarının türleri genel olarak şu şekilde ele alınabilir: fiziksel, duygusal, cinsel istismar ve ihmal.

Fiziksel istismar; en sık rastlanan, tanınması ve tanımlanması en kolay olan istismar biçimidir (Topçu, 2009). 18 yaşından küçük çocuk ya da gencin, anne-babası ya da bakımından sorumlu başka kişi tarafından, zarar verecek biçimde fiziksel hasara uğraması, yaralanması ya da yaralanma riski taşınmasıdır (Firat, 2007). Tokatlama, çimdikleme, ısırma, itme, tekmeleme, boğazına sarılma, kemik kırma, evden kovma, terk ve ölüm fiziksel istismar kapsamında yer almaktadır (Gökler, 2006).

Duygusal istismar; çocuğun günlük yaşamda sosyal etkileşimde bulunurken yaptığı davranışları cezalandırarak, eleştirerek ya da küçük düşürerek çocuğun yeterliliğini, bağlılık duygusunu ve kendilik değerini, bilerek veya farkında olmadan zedelemek ya da belirgin bir biçimde zarar vermek olarak tanımlanabilir. Çocuğu başkaları ile olumsuz yönde karşılaştırmak, ayıplamak, tehdit etmek, korkutmak, ayrı tutmak, kötü sözlerle suçlamak, utandırmak gibi davranışlar, duygusal istismar örnekleridir (Topçu, 2009). Duygusal istismar, fiziksel, cinsel istismara veya ihmale eşlik edebileceği gibi tek başına da görülebilir (Kara, Biçer, Gökalp, 2004: 2,3,8).

Cinsel istismar; başkasına muhtaç çocuk ve gençlerin bir yetişkinle veya kendilerinden daha büyük biriyle cinsel faaliyette bulunmaları; taraflar arasında yaş, boy veya güç farklılıklarının olması; ilişkide, çocuğun yaşça büyük bir kişinin ihtiyaçlarını ve arzularını doyuracak cinsel bir obje olarak kullanılması; çocuğun güç orantısızlığı ya da herhangi bir zihinsel veya fiziksel engel yüzünden cinsel faaliyet konusunda bilinçli rıza gösteremeyecek durumda olmasıdır. Bu tanıma her tür cinsel temas ve davranış - cinsel temas öncesi kandırma eylemleri, müstehcen dil ve jestler, pornografik materyal kullanımı, röntgencilik, teşhircilik, okşama, mastürbasyon, cinsel organlara parmak ya da penis sokma- dahildir. Tanım, aile içinde ya da dışında yer alan, sahip olduğu güç ve güven pozisyonunu istismar eden birinin çocuk ya da gence dayattığı herhangi bir cinsel faaliyeti kapsar (Sanderson, 2010).

Çocuk ihmali ise, çocuğun annesi, babası ya da ona bakmakla yükümlü olan kişi/kişilerce beslenme, barınma, giyim, eğitim, temizlik, sevgi ve güven gibi temel gereksinimlerinin karşılanmaması ya da yaşına uygun bakımın verilmemesi durumu olarak tanımlanabilir (Yolcu, 2010).

Çoğu kimse, çocuklukta oynanan oyunların, yapılan kavgaların veya uğranan kazaların yol açtığı birçok bedensel berelenmelerin, yaralanmaların, kırılma ve hatta yanıkların izlerini taşır ve bunlara ait öykülere sahiptir. Çocuklukta geçirilen yaralanmalar, ya yakınlarımız tarafından tedavi edilerek ya da kendimizin yaptığı küçük müdahalelerle iyileştirilmeye çalışılır ve hayatımızda kalıcı iz bırakmadan belleklerden silinir gider. Oysa çocuklar, kendilerine koruma, bakma, sevgi, şefkat, saygı, hoşgörü gösterme konumunda olan kimseler tarafından örselenir, yaralanıp berelenir, ihmal edilir veya başka kötü muamelelere maruz bırakılırlarsa o zaman

insan bedeni ve ruhunda gerçek hasarlar oluşur. İstismar ve ihmalin izleri ne denli derin ise, insanın ruhsal yaşamına ve davranışlarına etkisi ve mutsuzluklara katkısı da o denli yoğun ve kalıcı olur. İstismar ve ihmalin izleri kapatılabilir fakat asla yok edilip silinemez (Topçu, 2009).

Çocuklara kötü muamelede bulunma, dövme, cinsel zevklere alet etme ya da onların bakımlarını, beslenmelerini ve kendileri ile ilgilenilmesini ihmal etme gibi günlük hayatta gözlenen veya gazetelerde rastlanılan olaylar, toplumda çocuk istismarının ne denli yaygın olduğuna işaret etmektedir. İstismarın yaygınlığı üzerine Türk kültüründe yapılan sınırlı sayıda çalışma bulunmaktadır. Toplumlar, çocuk istismarının yaygınlığı hakkında kesin bir görüş ileri sürmeye olanak vermemektedir (Topçu, 2009).

Çocuk istismarı ile ilgili veriler Sağlık Bakanlığı ya da Adalet Bakanlığında mevcuttur. Ancak bu verilere gizlilik ilkesinden dolayı sadece özel izinler aracılığıyla ulaşılmaktadır. Çocuk istismarı vakalarına ilişkin veriler Adalet Bakanlığı ve Sağlık Bakanlığının kayıtlarında yer almaktadır. Bu kayıtlar da hassas bir konu olduğundan dolayı gizli tutulmaktadır. Çocuk istismarı ile ilgili tabloya ancak yapılan çalışmalardan yola çıkılarak ulaşılmaktadır. Bu çalışma gazete haberlerine yansıyan çocuk istismarı vakalarına ilişkin istatistikî veriler ışığında, çocuk istismarına ilişkin bir tablo ortaya koyarak alana katkı sağlayacağı düşünülmektedir. Alan yazına bakıldığında, çocuk istismarı ile ilgili önleme çalışmaları yapılmasının gerekli olduğu görülmüştür. Bu çalışmadan elde edilen verilerden yola çıkılarak, risk grupları belirlenebilecek, böylece önleme çalışmalarının içeriği ve kapsamında düzenlemeler ile çalışmalar yapılabilir. Çocuk istismarı ile ilgili elde edilen tablo, bu konuya dikkat çekerek farkındalık kazandırılmasına yol açacaktır. Bu tablodan yola çıkılarak, istismara uğramış çocukların korunmasına ilişkin politikalara ve düzenlemelere yönelik olarak çalışmalar yapılabilir. Çocuk istismarı verilerine ilişkin istatistiklere bir de basına yansıyan vakalar aracılığıyla ulaşılabilmektedir. Bu araştırmanın amacı Türkiye'de yayınlanan gazete haberlerinin istismarın türü, istismarcıların ve mağdurların cinsiyetleri ve bağlam açısından incelemektir.

YÖNTEM

Araştırma Modeli

Bu çalışmanın yöntemi, nitel araştırma yöntemlerinden doküman incelemesidir. Doküman incelemesi, araştırılması hedeflenen olgu veya olgular hakkında bilgi içeren yazılı materyallerin analizini kapsar (Yıldırım ve Şimşek, 2011).

Örneklem

Araştırmanın amacı doğrultusunda, 2012 yılında tirajı en yüksek gazetelerden Zaman ve Hürriyet Gazetelerinin 1 Ağustos 2012 - 30 Ekim 2012 tarihleri arasında yayınlanan haberleri incelenmiştir.

Verilerin Analizi

Verilerin analizinde içerik analizi yöntemi kullanılmıştır. Gökçe (2006) tarafından içerik analizi, sosyal gerçeğin belirgin içeriklerinin özelliklerinden, içeriğin belirgin olmayan özellikleri hakkında çıkarımlar yapmak yoluyla sosyal gerçeği araştırmanın bir yöntemi olarak tanımlanmaktadır. İçerik analizi, mevcut metinlerden hareketle sosyal gerçeğe yönelik önermeler elde etmeyi amaçlar. İçerik analizinin asıl amacının, sayıca fazla olan metinler arasında, araştırma sorusu açısından önem teşkil eden ortak bilgileri tespit etmek ve değerlendirmek olduğu belirtilmektedir. Bu yönüyle içerik analizi, araştırılan metinlerin içeriklerinin tümüyle ilgilenmemekte, araştırma açısından önem arz eden boyut üzerinde odaklanmaktadır. Diğer bir deyişle içerik analizi, araştırma sorusu doğrultusunda, metinlerin içeriklerinden önem arz eden bilgileri seçmekte, sınıflandırmakta ve yorumlamaktadır (Gökçe, 2006). Alan yazına ve gazete haberlerine dayalı olarak temalar ve alt boyutlar oluşturulmuştur. Haberlerin incelenmesinde kullanılmak üzere belirlenen temalar Tablo 1'de verilmiştir.

Tablo 1: İçerik Analizi için Belirlenmiş Temalar

İstismarın Türü	İstismarcıların Cinsiyeti	Mağdurların Cinsiyeti	Bağlam
Fiziksel	Kadın	Kadın	Aile
Cinsel	Erkek	Erkek	Okul
Duygusal	Her ikisi de	Her ikisi de	Çevre
İhmal	Verilmemiş	Verilmemiş	

BULGULAR

Çalışma kapsamına alınan gazetelerdeki çocuk istismarı ve ihmali ile ilgili haberlerden yapılan analizler sonucunda toplam 119 gazete haberi incelenmiştir. İncelenen bu haberler, belirlenen temalar (istismarın türü, istismarcıların cinsiyeti, mağdurların cinsiyeti, bağlam) çerçevesinde incelenmiş, elde edilen veriler analiz edilmiştir. Gazete haberlerine ilişkin veri analizinden elde edilen frekans ve yüzdeler Tablo 2’de verilmiştir.

Tablo 2: Gazete Haberlerinde Yer Alan Çocuk İstismarı ve İhmali Vakalarına İlişkin Frekans ve Yüzdeler

İstismarın Türü	Mağdurların Cinsiyeti				İstismarcıların Cinsiyeti				Bağlam			Toplam	
	Kadın	Erkek	Her ikisi	Verilmemiş	Kadın	Erkek	Her ikisi	Verilmemiş	Aile	Okul	Çevre		
Fiziksel	n	26	24	3	13	22	23	3	18	46	2	18	66
	%	21.84	20.17	2.52	10.92	18.49	19.33	2.52	15.13	38.66	1.68	15.13	55.46
Cinsel	n	33	2	-	1	-	32	2	2	10	7	19	26
	%	27.73	1.68	-	0.84	-	26.89	1.68	1.68	8.40	5.88	15.97	30.25
Duygusal	n	-	1	3	-	1	-	1	2	1	2	1	4
	%	-	0.84	2.52	-	0.84	-	1.68	0.84	0.84	1.68	0.84	3.36
İhmali	n	2	9	2	-	1	4	2	6	11	1	1	13
	%	1.68	7.56	1.68	-	0.84	3.36	1.68	5.04	9.24	0.84	0.84	10.93
Toplam	n	61	36	8	14	24	59	8	28	68	12	39	119
	%	51.26	30.25	6.72	11.76	20.17	49.58	6.72	23.53	57.14	10.09	32.77	100

Tablo 2 incelendiğinde, gazete haberlerinin istismarın türü (fiziksel istismar, cinsel istismar, duygusal istismar, ihmali), mağdurların cinsiyeti (kadın, erkek, her ikisi, verilmemiş), istismarcıların cinsiyeti (kadın, erkek, her ikisi, verilmemiş), bağlam (aile, okul, çevre) temaları altında analiz edildiği görülmektedir.

İstismarın türü teması altındaki 119 gazete haberindeki çocuk istismarı ve ihmali vakalarının 66’sının (% 55,46) fiziksel istismar, 26’sının (% 30,25) cinsel istismar, 4’ünün (% 3,36) duygusal istismar ve 13’ünün (% 10,93) ihmali olduğu görülmüştür.

Mağdurların cinsiyeti açısından 119 gazete haberindeki çocuk istismarı ve ihmali vakalarının 61’inde (% 51,26) mağdurların kadın, 36’sında (% 30, 25) erkek olduğu, 8 (% 6,72) vakada her iki cinsiyette de mağdur olduğu ve 14’ünde (% 11,76) ise mağdurların cinsiyetinin verilmemesi görülmektedir.

İstismarcıların cinsiyeti açısından 119 gazete haberindeki çocuk istismarı ve ihmali vakalarının 24’ünde (% 20,17) istismarcıların kadın, 59’unda (% 49,58) erkek olduğu, 8 (% 6,72) vakada her iki cinsiyette de istismarcının olduğu ve 28’inde (% 23,53) ise istismarcıların cinsiyetinin verilmemesi görülmektedir.

Bağlam açısından 119 gazete haberindeki çocuk istismarı ve ihmali vakaları incelendiğinde vakaların 68’i (% 57,14) ailede, 12’si (% 10,09) okulda ve 39’u (% 32,77) çevrede gerçekleşmiştir.

TARTIŞMA

Gazete haberlerine yansıyan çocuk istismarı ve ihmali vakaları, bu çalışmada istismarın türü, mağdurların cinsiyeti, istismarcıların cinsiyeti ve istismarın gerçekleştiği bağlam çerçevesinde incelenmiştir.

Yapılan analizler sonucunda istismarın türü açısından gazete haberlerine yansıyan çocuk istismarı vakalarında en çok fiziksel istismara rastlanmıştır. Elde edilen bu bulgu ile tutarlı olarak, Topçu (2009)’a göre de fiziksel istismar çocuk istismarının en yaygın türü olarak görülmektedir. Yine Yolcu (2010) da Türkiye’de en yaygın görülen istismar türünün fiziksel istismar olduğunu söylemektedir. Aral (1997) tarafından yapılan bir çalışmada

ise her 100 çocuktan 67'sinin anne, babaları tarafından fiziksel istismara uğradığı ifade edilmiştir. Fiziksel istismarın daha yaygın görülmesi, bu istismarın gözle görülür olmasından kaynaklanabilmektedir. Fiziksel istismara uğrayanların daha çok kız çocukları, istismarcıların ise daha çok erkek olduğu görülmektedir. Ancak fiziksel istismar açısından cinsiyet farklılıklarının çok fazla olmadığı görülmektedir. Ayrıca fiziksel istismar vakaları çoğunlukla ailede gerçekleşmektedir. Elde edilen bu bulgular toplumsal cinsiyet rolleri açısından açıklanabilmektedir. Aynı zamanda aile içinde gerçekleşen fiziksel istismar vakalarında aile profillerinin incelenmesi yararlı olacaktır. Zira çocuk istismarının nedenlerine bakıldığında, sosyolojik ve psikolojik olmak üzere iki başlık altında toplandığı görülmektedir. Sosyolojik nedenler; ağır ekonomik sorunlar, işsizlik, düşük eğitim düzeyi, aile içi şiddet, anne-babanın 18 yaşından küçük olması, istenmeyen gebelik, evlilik dışı çocuk, tek başına yaşayan ebeveyn, parçalanmış aile, üvey ebeveyn varlığı, ailede uyuşturucu veya alkol bağımlılığı şeklinde görülürken; psikolojik nedenler de anne- çocuk arasında güvenli bir bağlanma ilişkisinin kurulamaması, ailedeki psikolojik hastalıklar, ailedeki iletişimin zayıf olması, çocuğun engeli ya da süregelen hastalığı olması, ailenin çok sık ve fazla sayıda çocuk sahibi olması, ailede sosyal becerilerin ve iletişimin zayıf olması ve anne-babanın çocuklukta istismara uğramış olması şeklindedir. Bu bilgilerden yola çıkılarak, çocuk istismarına rastlanan bireylerin ailelerinde bazı özellikler olduğu söylenebilir. Bu da istismarın daha çok aile bağlamında görüldüğü bulgusuna açıklama konusunda yeterli görülebilecektir. Yine incelenen çocuk istismarı vakalarında en az rastlanan istismar türü duygusal istismardır. Bu da duygusal istismarın yapısı ile açıklanabilir. Yolcu (2010)'a göre aslında duygusal istismar çocuk istismarı türleri arasında en sık rastlanılanıdır ancak, aynı zamanda en zor belirlenebilen olduğu istismar türüdür. Bu açıdan duygusal istismar vakalarının yaygın olabileceği ancak belirlenememiş olabileceği söylenebilir. Ayrıca bu çalışma gazete haberlerine yansıyan vakalara dayalı olarak yapıldığı için, duygusal istismar vakalarının haber değeri taşıma açısından da gazetelere daha az yansımış olabileceği söylenebilir.

Çocuk istismarına maruz kalan bireyler teması altında ise istismara uğrayanların daha çok kız çocukları olduğu görülmektedir. Aynı zamanda istismarcıların ise daha çok erkek olduğu görülmektedir. Bu da geleneksel cinsiyet rolleri ile ve ilişkisel kültürel kuram ile açıklanabilir. Son olarak ise çocuk istismarı vakalarının daha çok aile bağlamında gerçekleştiği görülmektedir.

SONUÇ VE ÖNERİLER

Gazete haberlerine dayalı olarak yapılan bu çalışma sonucunda, vakaların çoğunlukla fiziksel istismar olduğu, istismarın daha çok aile bağlamında gerçekleştiği ve istismar mağdurlarının daha çok kız çocukları; istismarcıların ise erkek olduğu görülmüştür.

Bu çalışma, gazete haberlerine dayalı olarak yapılmış ve çalışma kapsamına sadece gazete haberlerine yansıyan istismar vakaları dâhil edilmiştir. Çalışmadan elde edilen veriler, üç aylık süreçte gazete haberlerine yansıyan vakalar ile sınırlıdır.

Çocuk istismarının yaygınlığına ve istismar vakalarının özelliğine ilişkin bilgilerin elde edilmesi oldukça zordur. Bireylerin ya da ailelerin bildirmesi dışında veriler yalnızca adli kurumlara, hastanelere ya da medyaya yansıdığı ölçüde elde edilebilmektedir. Bu doğrultuda, elde edilen verilerin çoğunlukla gerçekleri tam olarak yansıttığı söylenememektedir. Bu çalışmada gazete haberlerine yansıyan vakalar incelenmiştir. Yapılacak yeni çalışmalarda farklı kaynaklardan elde edilen bilgiler dayalı çalışmalar yapılabilir. Aile yapılarındaki değişim ve aile değişkenliklerinin çocuk istismarı ile ilişkisi üzerinde durulması ve daha geniş ölçekli incelenmesi gereken bir konu olduğu ortaya çıkmaktadır. Risk faktörlerine sahip olan ailelere yönelik olarak aile eğitimleri ve aile yapılarını korumaya ve iyileştirmeye yönelik olarak çalışmalar yapılabilir. Belirlenen risk faktörleri dikkate alınarak, önleme ve koruma çalışmaları ile ilgili düzenlemeler yapılabilir.

A QUALITATIVE STUDY OF CHILD ABUSE REPORTED IN NEWSPAPERS

Childhood is a basic stage of life. Until the age of 18, each person is called as a child. Child abuse is a child's being exposed to damage, not accident and preventable behaviors by close people. Child abuse types are physical, sexual, emotional and negligence. To investigate child abuse and get information and data about child abuses are difficult. Because, the victim child don't want to talk about the abuse. Otherwise, child abuse is a critical subject. So, researchers can get data about child abuse only by judicial and medical reports and newspapers. Accordingly, the aim of this research is to investigate the child abuse cases based on newspaper reports.

METHOD

Research Method

The method of this research is document review. For this aim, two newspapers(Hurriyet and Zaman) were chosen and the investigation was limited to three-months period, searching online databases of newspapers. For data analysis content analysis method is used. Themas for content analysis are child abuse child, victim gender, exploiter gender and context.

FINDINGS

According to this research's findings, 111 newspaper reports wew examined. According to this, child abuse types are: 66 physical abuse, 26 sexual abuse, 13 neglience and 4 emotional abuse. victims' genders are: 61 female, 26 male, 14 no information, 8 female and male. Exploiters' gender are: 59 male, 38 no information, 24 female, 8 female and male. Contexes are: 68 family, 39 environment and 12 school.

DISCUSSION AND RESULTS

Consequently, most of the exploiters and the abused children are male. Abuse cases mostly occur in family. Victims are mostly female and physical abuse is common. This resultsts can explain gender roles and relational cultural theory. New researches can focus on prevention, protection works. New contexts for example judicial and medical reports can be examined for new data.

KAYNAKÇA

- Fırat, S. (2007). İstismara ve İhmale Uğramış Çocukların Tedavi ve Rehabilitasyonu: Bir Yetenekli Merkez Modeli(Doktora Tezi). Çukurova Üniversitesi/Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Adana.
- Gökçe, O. (2006). İçerik Analizi Kuramsal ve Pratik Bilgiler. Ankara: Siyasal Kitabevi.
- Gökler, R.(2006). Eğitimde Çocuk İstismarı ve İhmaline Genel Bir Bakış. TSA/Yıl 10, S:3.
<http://www.unicef.org/turkey/crc/cr23c.html> 20.04.2013 tarihinde erişilmiştir.
- <http://www.yargitay.gov.tr/abroje/belge/sunum/rt4/Akarca.pdf> 27.04. 2013 tarihinde erişilmiştir.
- http://www.who.int/topics/child_abuse/en/ 27.04.2013 tarihinde erişilmiştir.
- <http://www.yargitay.gov.tr/abroje/belge/sunum/rt4/Akarca.pdf>
- <http://tdkterim.gov.tr/bts/>
- Kara, B., Biçer, Ü., Gökalp, A.S. (2004). Çocuk İstismarı. Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Dergisi: 47: 140 - 151.
- Özer, E., Bütün, C., Yücel Beyaztaş, F., Engin, A. (2007). Çorum Adli Tıp Şube Müdürlüğüne 2006-2007 Yıllarında Başvuran Cinsel İstismar Mağduru Çocuk Olgularının Değerlendirilmesi. C.Ü. Tıp Fakültesi Dergisi 29(2): 51 -55.
- Sanderson, C. (2010). Anne Baba ve Öğretmenler İçin Çocuğun Cinsel Eğitimi ve Tacizden Korunma Rehberi. İstanbul: Sistem Yayıncılık.
- Topçu, S.(2009). Silinmeyen İzler Çocuk, Genç ve Engellilerin İstismar ve İhmali. Ankara:Phonix
- Topçu, S.(2009). Cinsel İstismar. Ankara: Phonix
- Yolcu, H.(2009). İstismara Uğramış Çocuğa Eğitim Ortamında Yaklaşım: Rehber Öğretmenin Rolü. Eğitim Bilim Toplum Dergisi/Cilt 7/Sayı 25/Kış:2008-2009 Sayfa: 62-92
- Yıldırım, A., Şimşek, H. (2011). Sosyal Bilimlerde Nitel Araştırma Yöntemleri. Ankara: Seçkin Yayıncılık